

Allah seni darda bırakmayacaktır

İsmail Ünsal: “Allah için vermenin faziletleri nelerdir?”

BEN BUNUNLA EMROLUNDUM

Adamın biri Peygamber Efendimiz'e (asm) gelip yardım istedi. Peygamber Efendimiz (asm) elinde ne varsa verdikten sonra: “Elimde bu kadar var! Fakat sen git, benim adıma ihtiyacın olan şeyleri satın al, ben senin borcunu öderim!” buyurdu.

Hazret-i Ömer (ra): “Ya Resulallah! Ona verebildiğini verdin! Allah sana gücünün yetmediği bir şeyi teklif etmemiştir. Kendini neden borca sokuyorsun?” dedi.

Hazret-i Ömer'in (ra) bu sözünden Peygamber Efendimiz'in (asm) hoşlanmadığını gören ensardan bir zat: “Ver Ya Resulallah! Allah seni darda bırakmayacaktır!” dedi.

Peygamber Efendimiz (asm) bu sözden hoşlandı ve:

“İşte ben bununla emrolundum!” buyurdu. 1

O GÜN, BU GÜNDÜR

Hazret-i Ömer (ra) anlatıyor: “Bir gün Peygamber Efendimiz (asm) sadâka vermemizi emir buyurdu. O sırada benim malım çoktu. Kalbimden: “Eğer Ebu Bekir'i geçeceğim gün varsa, bu gündür!” dedim ve malımın hepsini hesaplayarak yarısını getirdim.

Peygamber Efendimiz (asm) bana: “Çocuklarına ne bıraktın?” buyurdu.

Ben: “Getirdiğim kadar da onlara bıraktım!” dedim.

Az sonra Ebu Bekir (ra) geldi. Meğer o nesi varsa hepsini yüklenip getirmiş. Peygamber Efendimiz (asm) ona da: “Çocuklarına ne bıraktın?” buyurdu.

Ebu Bekir (ra): “Onlara Allah ile Peygamberini bıraktım!” dedi.

O zaman kalbimden: “İmkânı yok, Ebu Bekir'e yetişilmez!” dedim. 2

NE VARSA BİZE KALDI

Peygamber Efendimiz'in (asm) hane-i saadetlerinde bir kurban kesilmişti.

Peygamber Efendimiz (asm) dağıtılmasını emretti.

Bilâhare Hazret-i Âişe'ye (ra) sordular:

“Ondan ne kaldı?”

Hazret-i Âişe (ra) validemiz:

“Kürek kemiği kaldı ya Resulallah!”

Peygamber Efendimiz (asm):

“Desene, kürek kemiği dışında ne varsa bize kaldı!” 3

Anlıyoruz ki, bize kalan elimiz titreyerek verdiğimizdir. Demek, elimizin okşayarak bize bıraktığı bize kalmıyor. Elimizin okşadığı, önce alın terimizi alıyor. Sonra fânî zeminlerde fani olup gidiyor. Mahşerde ayrıca hesap çıkarmazsa,öp başına koy!

Verirken elimizin titremesi belki de günahlarımızı döktüğü içindir. Malûm, hastanın titremesi de hastanın günahlarını döküyor. Sabunun koronavirüsü döktüğü gibi.

VEREN KEREM SAHİBİ ALLAH'TIR

Veren kimse Allah'ın keremine ve cömertliğine mazhar olmuştur. Çünkü asıl veren, Cevad olan, Vehhab olan, Kerim olan, Cömert olan Cenab-ı Allah'tır.

Vermeyen ve alan kimsenin ise bu konuda mazhar olduğu herhangi bir esma yoktur.

Netice itibariyle vermemekte ve tutmakta hayır da yoktur, iyilik de yoktur, Allah katında makbuliyet de yoktur, derece de yoktur.

Oysa vermek derecelerle doludur. Bir de Ramazan ayında vermenin faziletine sınır yoktur. Çünkü rahmetin cûşa geldiği günlerdir.

BOLLUKTA VE DARLIKTA

Kur'ân vermeyi ve üstelik en iyisinden vermeyi teşvik ediyor.

“Sevdiğiniz şeylerden Allah yolunda harcamadıkça iyiliğe asla erişemezsiniz. Her ne harcarsanız Allah onu bilir.” 4 “O takva sahipleri bollukta ve darlıkta Allah yolunda harcarlar, öfkelerini yenerler, insanları affederler. Allah, iyilik edenleri sever.”5 Âyetleriyle vermeyi emreden bir Kur'ân'ın kendisine nazil olduğu Peygamber Efendimiz (asm) adeta bir cömertlik ve kerem abidesiydi.

Ashab-ı Kiram da vermek konusunda birbirleriyle yarışarlardı. Vermemek ve tutmak ashabin çarşısında hiçbir şekilde rağbet görmezdi.

Asr-ı Saadeti kendisine örnek alan Bediüzzaman Hazretleri ise, Darül-Hikmetil-İslâmiye’de iken kendisine naspedilen maaştan kut-u lâyemut kadarını almış, gerisi ile kitaplarını bastırıp ücretsiz dağıtmıştır. Bu hareketinin sebebini soranlara: “Maaştan bana kût-u lâyemut caizdir; fazlası millet malıdır. Bu suretle millete iade ediyorum.” 6 diye cevap vermiştir.

Dipnotlar:

- 1- Hayatü’s-Sahabe, 2/252.
- 2- Müntehabü’l-Kenz, 4/347.
- 3-Tirmizi, Kıyame, 33.
- 4- Âl-i İmran Sûresi: 92.
- 5- Âl-i İmran Sûresi: 134.
- 6- Tarihçe-i Hayat, s. 109.